

Hartung Sándor

Művein túlcserélő színek világa, s burjánzó formákéi. Mindenütt virágfüzerek, a természet kincsestárának felfokozott izzású tobzódása. Fotószerűen képes árnyékolni, arcvonásokat elővarázsolni. Képeit a nagy mesterektől már ismerős formák és motívumok is gazdagítják. Majdnem a könnyeláradásig romantikus, de mégsem. Ezzel hívta fel magára a figyelmet ilyen fiatalon. Sikeres művész. Huszonnyolc évével már kiállítások sorát tudhatja maga mögött. Képei megtalálhatók német, norvég, svájci, amerikai és osztrák magángyűjteményekben.

Pesterzsébeten született s azóta is ott él, ott dolgozik. Kötődését *Kárpáti Kamil* erzsébeti ihletésű könyvének szöveghű illusztrációival is bizonyítja. Kéz ügyességével már egészen kicsi korában felhívta magára a figyelmet. Az általános iskolában külön foglalkoztak rajzkészsége fejlesztésével. A képzőművészeti gimnázium grafika szakán *Csohány Kálmán* és *Bognár Árpád* tanítványa volt, a rézkarckészítés tudományába pedig *Rékassy Csaba* vezette be. Már ekkor megtanulta a papírméretés technikáját, s azóta is saját vízjelű lapjaira dolgozik. Rézkarcnyomó gépét pedig édesapja készítette el számára.

A metszésen kívül egyre inkább foglalkoztatta a színek varázslatos világa, s igyekezetére mindig megkapta a szakmai visszaigazolást. Még abban is, hogy elsőre felvették a képzőművészeti főiskolára. Addigra a szitanyomáson kívül szinte mindent megtanult. Így mesterségbeli tudása gyarapításához nem hoztak sokat azok az évek, melyeket a főiskola grafikai szakán töltött. *Kokas Ignác* gondolkodásmódjának és művészetének hatására a harmadik évtől átpártolt a festészet felé. Ki akarta próbálni, hogy témái, motívumai közül mit is tud színekkel és festőecsettel megvalósítani. Mesterének expresszivitását azonban nem érezte

magáénak, s más módszert választott az ecset kezelésére is.

Kezdetől fogva legszívesebben zenehallgatás közben fest. Talán ez is egyik titka képeinek. Megszületik a vezérgondolat, s utána, mint mondja: „el kell találni azt a pillanatot, amikor ki kell szállni a képből, hiszen az alkotást nem lehet befejezni, csak abbahagyni”. Építkezése egyszerű. Előbb – gondolatban – csak vázlatot készít, majd hagyja, hogy a zene keltette érzések diktáljanak. Mindig arra törekszik, hogy a boldogságot, a szerelmet, a természet csodáit ábrázolja.

A főiskola utolsó éve már előrevetítette a jövőt, pályája egyenes fölfelé ívelését. A buktatóktól és a gyötrelmekről addig megkímélte őt az élet, méltán hihet hát a csodákban. Vallja, hogy ma is élnek madonnák, akiknek tisztasága, szépsége fényt visz életükbe, akiknek gyöngédsége, szeretete perspektívát mutat. Ezért szerepelnek gyakran gyermekek is képein; kisfiúk és kislányok, mosolygósak és gömbölydedek.

Főiskolai diplomamunkája – Mária mennybemenetelének 20. századi feldolgozása – az acsai római katolikus templom oltárát díszíti. Első egyéni kiállítását (1985) még három követte, s mintegy tizenhárom hazai és külföldi csoportos tárlat alkotói között szerepelt. A tavaly decemberben nyílt rotterdami kiállításán hetven munkáját láthatta a holland közönség. 1986-ban (három évre) elnyerte a Szőnyi István-ösztöndíjat; több kiállításon díjazták festményeit, illetve grafikáit.

Hartung Sándor világa nem a dekadencia. Azok közé tartozik, akik észreveszik az élet biztatásait. A természet csodáit ünnepli színesen és gazdagon, kialakult és erőteljes ábrázolásmóddal. Sokat és fáradhatatlanul dolgozik, önmagából merítve életerőt. A megtalált úton öntudattal és sikerrel halad tovább.

Józsa Ágnes